

ОХОПЛЕНІ ПАЛКОЮ РЕВНІСТЮ

ДЖОННІ ХАНТ

ВСТУП

Джонні Хант є пастором церкви, яка постійно зростає. Ділюся з вами його словами про палку ревність.

Сьогодні я хотів би поговорити на дуже серйозну тему. Я хочу розглянути разом із вами, що означає мати палку ревність. Прошу вас розгорнути разом зі мною 2 Коринтян 5:14. Я думаю, тут ми бачимо причину, з якої апостол Павло мав таке могутнє служіння. Упевнений, що це сталося завдяки його ревному прагненню до Бога. Він любив те, що робив. У його житті була внутрішня рушійна сила, внутрішня мотивація. Я вдячний за всяку зовнішню допомогу, яку я отримував у житті та в служінні, але ключем до величної праці є те, що Бог виконує у вашому серці. Тому назва цієї лекції — «Охоплені палкою ревністю».

У 2 Коринтян 5:14 сказано: «Бо Христова любов спонукує нас, що думають так, що коли вмер Один за всіх, то всі померли». Я хотів зосередити увагу на першій частині цього вірша: «Бо Христова любов спонукує нас...»

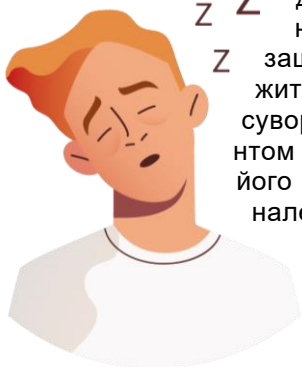
Хочу запропонувати вам визначення слова «ревність». Ревність — це потужне емоційне переживання, яке спонукає до дії. Це глибока відданість якійсь цілі, діяльності або ідеї. Я переконаний, що ключем до мого служіння є палка ревність до тієї справи, до якої мене покликав Бог.

I. ЧОМУ ЛЮДЯМ БРАКУЄ РЕВНОСТІ?

A. Вони допустили, що цінне стало буденним

Я скажу, чому людям бракує ревності. Є багато таких людей, які дозволили чомусь дуже цінному стати звичним і буденним. Коли вони тільки починали, тоді праця викликала у них захоплення і піднесення. Але пройшло трохи часу, і все стало чимось звичним.

Ключем до величної праці є те, що Бог виконує у вашому серці

Один проповідник якось написав книгу, в якій розповів, як він ледь не втратив свою дворічну доньку, яка впала у басейн. За його словами, це трапилося тому, що він усе сприймав за належне і не був обережним. Я хотів би зачитати кілька слів, які він написав після того, як ледь не пережив цю трагедію. «Це була справа кількох хвилин, якщо не секунд, коли ми ледь не втратили свою дворічну дочку. Від думки про це все всередині німіло і відчувало засудження. Здавалося, немов мене хтось спробував повісити, немов стілець вихопили з-під ніг і мотузка зашморгнулася у мене на шиї — не надовго, якраз на стільки, щоб згадати, що у житті насправді важливе. Це був божественний ляпас, ласкавий удар по голові, прояв суворого милосердя. Через цей випадок я лицем до лица зіткнувся з найхитрішим агентом диявола. Це був агент звичності. Зараз цілком ясно, з яким завданням послав його чорний престол. У жертв нічого не забирати. Змусити їх лише сприймати все за належне. Він роками не відступав від мене, а я й не знав і не помічав. Проте знаю зараз. Я почав розуміти його тактику та виявляти його присутність. І зараз я докладаю всіх зусиль, щоб не підпускати його до себе.

Його мета — смертельна, він цілиться на найцінніше — не менше — і робить так, щоб воно видавалося найзвичнішим. Він майстер викрадати іскру, а замість неї підсовувати мотлох. Його стратегія оманлива. Він не вкраде ваше спасіння, він

просто змусить вас забути, що таке бути загиблим. Ви звикнете до молитви, а потім і взагалі не молитиметесь. Поклоніння Богові стане буденним, а вивчення Божого Слова — необов'язковим. Із плином часу у ваше серце просочиться нудьга, хрест покриється пилом, і тоді вам уже не будуть загрожувати будь-які переміни.

Він не викраде у вас сім'ю. Ні, він зробить щось значно гірше — пофарбує її у кольори звичної одноманітності, запорошить пилом забуття ваш весільний альбом. Він не забере у вас дітей, а лише зробить вас занадто заклопотаним, і ви перестанете їх помічати. Він зачаровує своїми нашіптуваннями відкласти все

на потім. Він змушує вас забувати, що діти, які нині сидять за столом разом із вами, невдовзі сидітимуть за столом у своїх власних домах.

Книги залишаються непрочитаними, ігри — незіграними, серця — ненаверненими, а можливості — занедбаними. І все тому, що отрута буденності умертвила ваші почуття. Ви й помітити не встигнете, як обличчя ваших дітей, від вигляду яких вам навертали на очі сльози, коли вони щойно прийшли у ваше життя, стануть звичними і буденними.

Ось що стається тоді, коли цінне перетворюється на звичне, коли зникає наш запал, наша ревність. І я собі думаю, як часто ми приходимо у такому стані на богослужіння. Як часто виходимо за кафедру звернутися до слухачів зі словом. Як часто співаємо у хорі гімни. Як часто проводимо обговорення на групі з вивчення Біблії. Нас супроводжує думка: „Та я це вже робив“ — і все для нас видається таким звичним».

Отож, перша причина, з якої людям бракує ревності, полягає у тому, що вони допустили, щоб дуже дорогоцінне перетворилося на щось дуже буденне.

Б. Люди прагнуть прийняття та схвалення

Це друга причина, через яку людям бракує ревності — вони бажають прийняття та схвалення. Бог через ревність приводить людей. Але в той самий час палка ревність і відштовхує людей. Іноді людям, які помічають в інших справжню ревність, хочеться вибігти з кімнати. Вони бояться тих, хто виявляє таке завзяття. І в нас теж може з'явитися схильність до розхолодження свого запалу у серці, щоб виглядати нормальними, звичайними, схожими на інших. А тому є багато людей, яким бракує ревності, тому що вони прагнуть прийняття та схвалення.

Будь ласка, послухайте цього проповідника. Якщо ви будете тим, ким вас бажає бачити Ісус Христос, то вас у структурі церкви любитимуть не всі. Але Бог буде використовувати вашу ревність, тому що Він сам розпалить у вас полум'я, яке горітиме для Нього. І Він буде могутньо вас використовувати.

В. Наше суспільство пасивне

Третя причина, з якої людям бракує ревності, полягає у тому, що наше суспільство назагал є пасивним. Ви знаєте, чому деякі люди вирізняються з-поміж інших як надзвичайно особливі? Не тому, що вони такі особливі. А тому, що пересічний християнин — це пасивна людина. Моє суспільство дуже пасивне. Ваше суспільство дуже пасивне. Наші церкви у нашій країні переважно дуже пасивні. Серед вас є ті, хто говорить, що церква, до якої ви ходите, дуже пасивна. Але ви мусите не допустити, щоб ця пасивність завадила вам палати ревністю. Ви не повинні виправдовувати себе пасивністю інших, що ви не такі, якими вас хоче бачити Бог. Я закликаю вас бути ревними, палати для Бога! Любіть Його і ніколи цього не соромтеся. Любіть Його і ніколи за це не виправдовуйтеся. Наше суспільство пасивне, і це одна з причин, з яких людям бракує ревності.

Г. Апатія має тенденцію до посилення з віком

Я помітив, що є ще одна причина, з якої людям бракує ревності. Апатія має тенденцію до посилення з віком. Дехто з вас раніше палав, коли ви були молодші. Коли ви щойно стали християнином, ви горіли для Бога. Тоді ви були дуже старанні. Але зараз ви стали дещо старші, а з віком, як правило, збільшується апатія. Джонні каже: «Мені зараз сорок один рік, і мені вже доводиться боротися з цією схильністю». З роками я помічаю, що все частіше дозволяю ревності холонуту.

Це може статися у моїх стосунках з Богом. Я можу любити Ісуса не так сильно, як любив Його раніше. Це може статися у моєму служінні. Коли Бог щойно покликав мене до служіння у моїй церкві, я казав:

«Це найвеличніший день у моєму житті!» Мені було так радісно бути їхнім новим пастором! У моєму серці палала ревність до цього служіння. Але через кілька років служіння я помітив, що можу стати схильним дати цій ревності охолонути.

Це стається не лише у моїх стосунках з Богом. Це стається не лише в церкві та у служінні. Це може статися і в моєму шлюбі. Коли ми одружувалися, кожен із нас дуже сильно кохав свою дружину. Але з часом може з'явитися таке ставлення, коли ми сприйматимемо дружину як належне і не виявлятимемо їй тієї палкої любові, як колись. Таке саме може трапитися у наших стосунках з дітьми. Який чудовий той день, коли Бог їх нам дає! Ми їх скрізь фотографуємо, усім показуємо ті світліни. Але потім ми починаємо приймати дітей як належне, у нас зникає та палка ставлення до них, яке мусить бути.

Нехай Бог дасть вам палку ревність до Ісуса! Нехай Бог дасть вам палку ревність до служіння! Нехай воно не перетвориться для вас на щось буденне, а завжди, щоразу буде для вас чимось свіжим і новим! Дивіться на кожний день як на нову можливість! Це день, у якому ми ще ніколи не жили. Нехай Бог дасть вам ревне ставлення до життя!

Ніколи не дозволяйте собі думати, що ви можете зробити за надто багато для Божого Царства

Один з авторів Біблії сказав такі слова: «Якщо маєш один талант, то не закопуй його у землю». Намагайтеся жити так, щоб потім була помітна ваша відсутність. За дванадцять годин ви можете встигнути значно більше, ніж іншим коли-небудь удавалося здійснити за один день. Можливо, і правда, мудримі молоді християни бувають рідко, але так само правда і те, що старі християни рідко бувають ревними. Ніколи не допускайте думки, що ви можете перепрацювати для Божого Царства. На того одного, хто робить забагато, я знайду тисячу тих, хто не робить достатньо. Покладіть собі до серця слова одного поважного чоловіка. Коли йому сказали, що було б варто трохи відпочити, він у відповідь запитав: «А для чого відпочивати? Хіба у нас для відпочинку не ціла вічність?» Отож, ми побачили, що апатія — це ще одна причина, через яку відсутня ревність.

Д. У нас немає мети, яка була б вищою за нас самих

Ще одна причина, чому нам бракує ревності, полягає у тому, що у нас немає мети, яка була б вищою за нас самих. Пересічний християнин запитує: «А що мені з цього буде? Який зиск я з цього матиму?» Я переконаний, що Ісус благословляє життя людини, яка не завжди переживає про те, що вона зможе отримати, а натомість думає: «Що я можу дати? Або що я можу отримати, щоб дати іншим?» У нас немає мети, яка була б вищою за нас самих. Люди, які живуть лише для себе, живуть дуже дріб'язково.

Ревність — це енергія душі

Я хотів би сказати вам, що є найголовнішим фактором, який визначає довіру людей до церкви. Це ревність пастора. Якщо не так то цей принцип має працювати і в інших сферах. Найголовнішим чинником, який визначатиме довіру інших людей, є ревність його керівника. Якщо він не палає ревністю, то такої палкості не буде й у його людей! Є різниця між хором, який просто співає, і хором, який має ревність до співу. Хор, який просто співає, переживає про те, щоб гарно звучали слова. А хор, який палає ревністю, турбується про серця людей. І може бути таке, що у нас немає мети, яка була б вищою за нас самих.

Ревність — це енергія душі. Це те, що Бог здійснив у глибинах нашого серця, нашого життя. Не те, якими намагаються зробити нас люди, а те, яким нас зробив Ісус Христос, коли Він перемінив нас. Мене часто запитують: «Де Ви знаходите стільки енергії? Як Вам вдається не розгубити мотивацію? Звідки у Вас ця бадьорість щоранку? Хіба Ви ніколи не занепадаєте духом? Де Ви знаходите радість у своєму християнському житті? Що Ви робите для того, щоб служіння не зробилося нудним?»

Бог дав мені ревне прагнення служити душам. Він дав мені мету, вищу за мене самого.

II. РИСИ РЕВНОЇ ЛЮДИНИ

Я хотів би навести кілька рис ревної людини. Послухайте уважно.

А. Ревна людина є цілеспрямованою.

У неї в житті є цілі та стратегії.

Б. Ревна людина має бачення.

Така людина завжди мріє про те, що вона може зробити для зміцнення Царства.

В. Ревна людина вмє сама спонукати себе до роботи.

У неї позитивний та оптимістичний погляд на світ навколо неї. Вона не намагається весь час знаходити темні сторони і не прокидається зранку з похмурими думками про життя. Вона дивиться на життя з боку Божої благодаті. Така людина розуміє, що якби Бог дав їй те, на що вона заслуговує, то вона була б у пеклі з дияволом, відділена від Нього. Вона усвідомлює, що все, що не пекло, — це благодать. Така людина постійно віддається на всі сто відсотків. Вона готова братися до роботи лише у тому випадку, коли матиме можливість зробити все, що в її силах.

Г. Ревна людина прагне до досконалості.

Вона ніколи не задовольниться посередністю. Від ревної людини неможливо почути: «Певно, і так гаразд». Ні, вона задовольниться лише тоді, коли зробить усе, що в її силах. Вона винахідлива і творча. Такій людині хочеться все зробити добре, хай там що. «Чого б це не коштувало» — ось її ставлення до справ. Її не зупиняють перешкоди. Вона бере на себе відповідальність, не шукаючи виправдань і не перекладаючи вину на інших.

Д. Ревна людина — це людина, яка вірить в інших.

Вона надихає інших до того, щоб вони докладали всіх зусиль. Вона завжди досягатиме рівня, на якому буде вести за собою інших. Так буде тому, що вона є кращим керівником за інших? Чи тому, що заслуговує на це? Ні! Так буде тому, що у людини є палка ревність! Ісус Христос дуже чітко це зазначив. Він не завжди вибирає наймудрішого — Він вибирає людину, яка палає ревністю, яка справді має бажання. «Хай би що, а я зроблю все, що можу! Не для того, щоб мене побачили інші, а тому, що глибоко в душі маю таке поривання, Бог дав мені силу віддаватися повністю. І я переконаний, що у моєму житті Ісус Христос гідний найкращих моїх зусиль».

III.ЩО ТАКЕ РЕВНІСТЬ?

А. Ревність — це перший крок до досягнення

Ми поговорили про те, чому людям бракує ревності. А зараз ми поговоримо про те, що таке ревність. Ревність — це перший крок до досягнення. Бажання визначає долю. Є люди, які нічого не досягнуть у своєму служінні, тому що у глибині серця їм насправді байдуже. У них немає прагнення до досконалості. Якщо ви помічаєте в собі брак наполегливості, то цій біді можна зарадити, якщо розкласти більше багаття під своїми бажаннями. Іноді це називають внутрішнім вогнем або полум'ям душі. Отож, ревність — це перший крок до досягнення.

Не важливо, наскільки малим чи великим є ваше служіння, — ви маєте віддаватися йому повністю. Коли ви вірні в малому, Бог зможе поставити вас над великим. Але якщо ви невірні у тому малому, що Бог доручив вам, то Він не лише не даватиме вам більшого, але може й забрати те, що вже дав.

Ви можете запитати: «Як мені підживлювати ревність?» Я хотів би звернутися до вас з глибин свого серця. Багато років тому, ще у юнацтві, я відчував, що Бог бажає, щоб я став проповідником. І вже тоді я вирішив, що я хочу бути найкращим проповідником, яким лише зможу стати. Я читав про Івана Христителя у Біблії. У Біблії сказано, що він не пив ні вина, ні якого іншого п'яного напою, але був сильним перед Богом. І я ще зовсім молодою людиною почав молитися: «Боже, зміцнюй мене. Зроби мене сильним не в очах людей, а перед Тобою, Господи!» Мене надихали розповіді інших людей. Я читав про різних великих Божих мужів. Про багатьох з них написано у Біблії. Я читав, що Біблія виголошує правду про те, що Бог не зважає на особи. Якщо Бог робив це для них, то, можливо, Бог зробить це і для мене. І Бог може зробити це також і для вас.

І ось я приїхав до своєї першої церкви. Це було глухе село, в якому мешкало, напевно, десь зі сто сімей. До нашої церкви приходило осіб сорок. Після кількох тижнів пасторського служіння у тій церкві я почав казати: «Треба, щоб у нас тут було п'ятдесят осіб! Ми маємо почати молитися, щоб Бог приготував серця людей». І я почав навчати людей розповідати іншим про Ісуса. Ми почали ходити по домівках у нашому селі. Люди запрошували нас до хати, і я розповідав їм про те, що Ісус Христос зробив у моєму житті.

І Бог почав багатьох з них приводити до спасіння. Вони приходили до нас до церкви, і я щотижня бачив, як зростає кількість відвідувачів. Це було немов бензин, підлитий у вогонь мого серця. Я почав вірити,

що зможу привести всіх мешканців того села. І коли з'являється ревне бажання чогось досягти, тоді ніщо не може тебе спинити. Тоді йдеш і починаєш приводити всіх. У мене на столі був записник, куди я записував імена усіх тих, хто приходив до спасіння, а поряд — слова «Слава Господу!» Я міг щотижня сказати, скільки людей прийшло до спасіння у нашій церкві.

Вкладайте своє життя у те, що триватиме!

Проте я цим не задовольнявся. Мені завжди хотілося бачити щось більше. Це було багато років тому. У нас тоді у церкві було лише сорок осіб. А у 1999 році — вже понад 5 тисяч! Але мені завжди хотілося бачити хоча б ще одного. Нещодавно мій друг, Рон Редвайн, розповів мені про те, як його донечка в неділю прийшла до спасіння. Я був у церкві, коли вона вийшла наперед, щоб засвідчити перед усіма. Вона сказала мені: «Любий пасторе, я молилася і просила Ісуса увійти до мого серця». Для мене це було величезним благословенням. А коли Рон сам розповів мені про це, я знову відчув це благословення. Я ніколи не втомлююсь спостерігати за тим, як змінюється життя людей! Це палка ревність у моїй душі!!! Якщо ж у вас немає ревності та завзяття до Бога, то ви займаєтеся не тією справою! Приводьте душі! Вкладайте своє життя у щось тривке! Ревність — це перший крок до досягнення.

Б. Ревність зміцнює волю

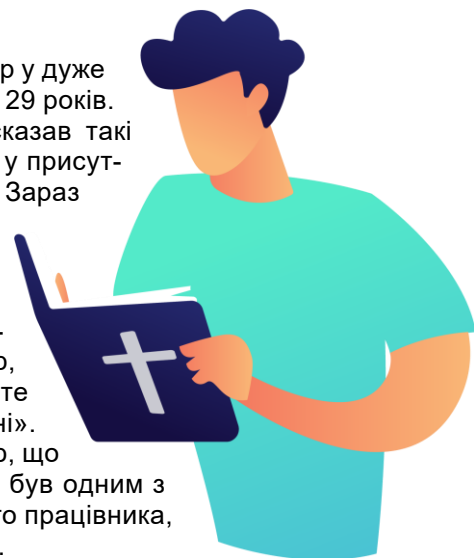
Ключем до сили волі є сила бажання. Чого я хочу, чого я прагну. Моє бажання — це моя рушійна сила. Іноді людиною рухає бажання заробити якомога більше грошей. У деяких є бажання здобувати все нові й нові ступені. Хтось бажає написати книгу. Але є й такі, які бажають робити те, чого від них бажає Бог. Люди, які дуже сильно чогось прагнуть, зазвичай мають силу волі цього досягти.

Штат Флорида розташовується на півдні Сполучених Штатів, і звідти до Куби всього 150 кілометрів. У кубинців комуністичний режим. Серед них є чимало таких, які бажали б залишити свою комуністичну країну. У деяких бажання виїхати з країни є таким самим сильним, як і бажання жити. Нерідко трапляється так, що величезна кількість кубинців набивається у малесенький човник, якого явно замало для всіх охочих. Є величезна небезпека потонути. Але вони так сильно бажають дістатися до Америки, що готові ризикувати своїм життям на воді. Коли людина чогось сильно прагне, у неї з'являється сила волі. Енергія душі. Ревне прагнення побачити здійснення бажаного.

В. Ревність змінює життя

Серед людей, які мали значний вплив на наш світ, є багато тих, хто помер у дуже молодому віці. Я читав про одного чоловіка, який помер, коли йому було 29 років. Його звали Роберт Макшині. Він був чоловіком молитви. Якимось він сказав такі слова: «Людина не буває більшою, ніж якою вона є, коли схиляє коліна у присутності свого Бога». Макшині виріс у маленькому шотландському містечку. Зараз туди часто приїздить християни, щоб подивитися, де він жив. Не так давно у те містечко поїхав один мандрівник, якому хотілося більше дізнатися про Роберта Макшині.

До нього вийшов сторож будівлі: «Ви приїхали довідатися про пана Макшині?» А тоді він дав: «Сідайте ось на цей стілець, візьміть ось цю Біблію, це була його Біблія. Тепер занурте у неї своє обличчя. А далі починайте ридати, тому що саме з цього починалася кожна проповідь пана Макшині». Я дещо знаю про Роберта Макшині. Роберт Макшині мав ревність. Я вірю, що він молився за тих людей, яких щотижня бачив у своїй церкві. Якби він був одним з наших лідерів, то, напевно, ревно молився б за свою команду, за кожного працівника, за кожного учасника групи. Його палка ревність змінювала життя людей.

Я хочу розповісти вам, як ревність змінила мене. Розповім вам про чотири моменти, які мене змінили.

1. *Ревне прагнення спасати душі мінятиме ваші пріоритети*

Я посвятив себе Ісусові Христу. Я не хочу прожити ані дня, не сказавши комусь про Ісуса. Я хочу розмовляти про Нього кожен день, допоки Бог не покличе мене додому. У Сполучених Штатах я зазвичай обідаю у якомусь ресторані. І коли йду на обід, то кладу собі до кишені невеличкий буклет, в якому йдеться про Ісуса, і коли до мого стола підходить людина, щоб мене обслужити, я даю їй цей буклет і розповідаю про Ісуса. Я хочу розповідати про Ісуса кожен день свого життя аж до самого кінця. Ревне прагнення спасати душі мінятиме ваші пріоритети.

2. *Ревне прагнення до зростання змінить ваші методи*

Гаряче ревне бажання допомагати пасторам змінила моє служіння. Ви знаєте, чому я приїхав до вашої країни? Ісус дав мені палку ревність до допомоги пасторам. Знаєте, що я робив у Румунії? Я звертався зі словом до трьохсот пасторів. Не так давно я проповідував у семінарії. Там було триста майбутніх пасторів. Мені довелося змінити своє служіння. Тепер у моєму робочому розкладі має бути час для розмови з пасторами.

3. *Ревність до учнівства змінить ваші цілі*

Я думаю не лише про те, що я можу зробити, а й про те, що Бог може здійснити через мене, що Він може принести у ваше життя. І що далі може здійснити через усіх вас. Якщо мені вдасться комусь із вас допомогти, тоді я знатиму, що моє служіння буде не лише у баптистській церкві міста Вудсток у день Господній, а й скрізь по вашій чудовій країні. Воно буде скрізь по цілій Румунії. Воно буде у школах і в усіх тих місцях, де будете служити ви.

4. *Завдяки ревності неможливе стає можливим*

Людина влаштована таким чином, що коли у неї щось палає у душі, тоді неможливе зникає.

Я став християнином, коли мені було двадцять років. Я вам розповідав, що був підлітком-алкоголіком. Школу я кинув за два роки до закінчення, до освіти мені було байдуже. Я жив від вихідних до вихідних, щоб просто десь податися з друзями, напиться і гарно провести час. Але якимось одного недільного вечора хтось розповів мені про Ісуса, і Ісус Христос змінив моє життя. Він зробив так, що неможливе стало можливим.

Я пішов у вечірню школу і здобув середню освіту. Потім закінчив чотири курси у коледжі. І не лише навчався у коледжі, але й ніс одночасно пасторське служіння. Потім я пішов учитися до семінарії на три роки, але й під час того навчання теж не залишав пасторського служіння. Я діставав численні визнання. Як може юнак-п'яниця згодом стати проповідником, який проповідує іншим проповідникам по цілому світу? Бо Бог бере неможливе і робить з нього можливе.

Сьогодні, можливо, ви мені сказали б: «Знаєте, у мене безвихідь». Я вам дам таку відповідь: усамітніться з моїм Небесним Отцем. Нічого не беріть із собою, крім Біблії. Утримайтеся від їжі та весь час кажіть: «Боже! Більше за дихання я бажаю Твого вогню в моїй душі. Дай мене палкість до Ісуса, дай мені ревність до мого служіння!» — і не відступайте від Бога, поки Він вам цього не дасть.

Я пам'ятаю, як багато років тому мені здавалося, що моя палкість згасає. Я знайшов тихе місце, почав шукати Боже обличчя, не їв кілька днів. І Бог став промовляти до мого серця. Він спрямував мене до Книги Царів у Старому Заповіті. Він розповів мені про могутнього пророка на ім'я Ілля та про його наступника на ім'я Єлисей. Бог

сказав: «Єлисею, я заберу Ілля на небо. Він буде піднесений туди на вогняній колісниці. А коли ти побачиш, як він піднімається на небо, можеш просити у Мене всього, що побажаєш, і Я дам тобі». Єлисей сказав: «О, Боже! Дай мені вдвічі більше того духа, який був на Іллі». І тоді я почав молитися так само: «Боже, я не задовольнюсь нічим, якщо Ти не даси мені вдвічі більше того духа, що був на Іллі».

Г. Усі великі досягнення підживлювалися палкою ревністю

Нам потрібно завжди йти за тим, куди веде нас наша ревність, а не за якимись іншими відчуттями. Ревність завжди вирізнятиме вас з-поміж інших. Ваша ревність матиме більший вплив на інших людей, ніж ваші особисті риси. Але я вам хотів би про ревність сказати ще щось.

Д. Ваша ревність перед Богом захистить вас від хибних учинків

Ревність виявлятиметься у великому прагненні до особистої святості. Іншими словами, людина готова жертвувати всім, що стоїть на заваді християнському зростанню.

IV. ЯК ЛЮДИНІ ЗАГОРІТИСЯ РЕВНІСТЮ?

Я розумію, що дав вам багато інформації, але зараз я хотів би відповісти на дуже важливе запитання. Як людині загорітися ревністю? Я розгляну сім моментів.

1. Повірте в те, що ревність — це та визначна риса вашого життя, від якої залежить усе.

Один великий проповідник попереджав свою церкву про небезпеку втратити ревність до Євангелії. Коли немає палкості, тоді благовістя сприймається просто як корисна інформація. Ревність замінюється на описання. Ревність можна описати, навіть якщо і не горіти нею. «Діяльність такої церкви, — казав він, — можна порівняти з читанням кулінарної книги голодній людині». Але я скажу вам, що зробить ревність. Через ревність ви зможете почути слова Ісуса, якими Він звертався до спраглих і зголоднілих сердець: «Я Божий хліб. Я вода життя». Ви тоді побачите своє служіння в іншому світлі — побачите його потрібним кожній людині, яка приходить вас послухати. Повірте в те, що ревність — це та визначна риса вашого життя, від якої залежить усе.

2. Зрозумійте, що Бог бажає бачити ревність у християнах.

Запишіть собі два вірші: Тита 2:14 та Римлян 12:11. Прочитаймо, що сказано у цих віршах. Спочатку Тита 2:14: «Самого Себе дав за нас, щоб нас визволити від усякого беззаконства та очистити Собі людей вибраних, у добрих ділах запопадливих». Тут вжито слово «запопадливий». Так перекладено слово, яке в оригіналі означає «запалений». Тепер прочитаймо Римлян 12:11: «У ревності не лінуйтеся, духом палайте, служіть Господеві».

Палання та ревність! Зрозумійте, що Бог бажає бачити ревність у християнах.

3. Моліться про ревність.

Якщо ви почнете молитися про ревність, то таке прохання стане природною частиною вашої молитви. Щочетверга рано-вранці я зустрічаюся для молитви з групою проповідників. З одним із цих проповідників ми були знайомі не дуже давно. Потім ми якось з ним разом обідали, і він мені каже: «Я не можу повірити у те, що почув у Вашій молитві». І вів далі: «Я чув, що Ви просили Бога дати вам глибоке прагнення до навернення душ. Але я ж бачу, пасторе, що у Вас і так є це прагнення». Я йому відповів: «Я не пам'ятаю, щоб молився саме про це, але я завжди хочу молитися про ще більшу ревність». Моліться, щоб Бог дав вам цю енергію душі. Кажіть: «Боже, дай мені ревності!»

Я чув розповідь про одного літнього сільського проповідника. Він до глибини душі вірив, що Боже Слово — це обосічний меч. Якось у неділю на ранковому богослужінні він вийшов за кафедру і підніс таку молитву: «Господи, даруй днесь рабу Твоєму очі орла та мудрість сови. Просвіти чоло моє світлом Сонця Небес. Розум мій наповни любов'ю до людей. Уяву мою оживи, вуста мої змасти. Заряди мій мозок блискавками Твого Слова. Наповни мене понад міру вибухівкою Твоєї слави. Намасти мене гасом Твого спасіння і тоді підпали раба Твого». Це був старенький сільський проповідник, але він знав, що йому було потрібно. Тепер перейдімо до четвертого моменту, який стосується набуття ревності.

4. Поверніть свою першу любов.

Апатія — це не стан розуму, це стан серця. Це видно навіть із самого слова. У слові «апатія» в оригіналі є префікс «а». Цей префікс «а» означає «без». Саме ж слово «апатія» утворено від кореня «*патос*», що означає «пристрасть», «ревність», «палкість». Виходить, що «апатія» — це відсутність любові. Якщо є апатія, а не палка ревність, то це не стан розуму, а стан серця. Іноді може здаватися, що неможливо керуватися розумом і одночасно з цим бути ревним для Ісуса.

Але я переконаний, що наймудріше рішення, яке може прийняти розум, — це полюбити Ісуса. Поверніть свою першу любов. Ісус з таким самим застереженням звертався до церкви в Ефесі. Ісус визнавав їхні досягнення, їхню завзяту працю, їхню доктринальну чистоту, але, зазирнувши їм у вічі, Він сказав: «Ви це все робите в Моє ім'я, але Мені здається, ви Мене більше не любите». Цілком можливо щось робити механічно, але коли це робиться не ревно, не від серця, то воно ніколи не принесе радості.

5. Залучайте свої духовні дари.

Чим більше у вас буде ревності, тим краще ви будете застосовувати духовні дари. Перейдімо до шостого моменту.

6. Спілкуйтеся з ревними людьми.

Я намагаюся не проводити багато часу з апатичними людьми. Свій час я проводжу з людьми, які палають для Бога. Я знаходжу тих, хто любить розповідати про Ісуса. Якось я був з групою знайомих проповідників. Вони сказали: «Варто було б взяти дружин і всім разом кудись поїхати у п'ятницю для спілкування». Збиралося поїхати близько десяти проповідників разом із дружинами. Вони сказали: «На час цієї поїздки будуть певні правила. Оскільки ми займаємося служінням протягом цілого тижня, то про служіння ми розмовляти не будемо». А я не можу нічого з собою вдіяти, про своє служіння я розмовляю постійно. Бо це те, що рухає мною. Служіння — це те, ким я є. Я вам скажу, у чому полягає різниця між релігією та християнством. Релігія — це спосіб життя. Християнство — це саме моє життя. У Біблії сказано, що коли прийде Христос, я стану подібним до Нього. У Біблії сказано: «Христос у вас, надія слави». Христос у мені. Я не можу не дати Йому виявляти Себе. Проводьте час з ревними людьми.

Перейдімо тепер до сьомої істини.

7. Завжди пам'ятайте про те, що Бог зробив для вас.

Ніколи не забувайте про те, що зробив Ісус, і цим ви будете підтримувати вогонь у своїй душі. З цього матимете ревність. Здійснене Ісусом стане частиною кожної розмови. Воно буде згадуватися у кожній вашій письмовій праці, у кожному проведеному уроці. Не важливо, де ви зараз є. У моїй церкві є дуже молоді люди. Іноді старшокласникам у школі задають написати твір. Кілька молодих людей склали твір про свій життєвий шлях. Вони розповідали своїм учителям та однокласникам про те, як Ісус змінив життя їхнього пастора. Вони могли описати це у своєму творі, тому що дуже часто чули цю історію.

ПІДСУМОК

Я поставлю вам одне запитання і дам на нього коротку відповідь. Якщо Бог дасть мені ревність, куди я маю її спрямувати? Я проситиму вас розглянути зі мною один вірш із Біблії. Розгорнімо Галатів 4:18, де сказано: *«То добре, пильнувати про добре постійно, а не тільки тоді, як приходжу до вас»*.

Ось дві думки про ревність:

1. Ревність є доброю, якщо вона до доброї мети та доброї справи.
2. Ревність є доброю, якщо вона постійна і послідовна.

Непослідовність тягне за собою плутанину, розчарування, нехіть. А постійна, послідовна ревність приходить зсередини. Вона не залежить від зовнішніх обставин.

Моя ревність має чотири спрямування:

- 1) ревність до Бога;
- 2) ревність у стосунках з дружиною та двома дочками;
- 3) ревність у моєму покликанні до проповіді;
- 4) ревність до служіння наступному поколінню, якщо доти не повернеться Ісус Христос.

Хотів би закінчити ось якими словами. Найсуттєвішою оцінкою людини, яка вела за собою інших, є те, чи залишила вона по собі в інших людях тверде переконання і волю йти далі. Нехай Бог дасть кожному з вас подвоєну ревність! Амінь!

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам**. Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

	Виконано
➤ Перепишіть сюди відповіді на запитання, які виносилися на обговорення:	
1. Які риси ревної людини ви хотіли б набути понад усе?	☐

2. Як можна почати набувати такі риси?	☐

3. Протягом цього місяця застосовуйте перелічені ідеї. _____	☐